

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.]
er uden reel betydning for byrdefordelingen og desuden er medvirkende til at gøre pensionsordningens forvaltning unødigt kompliceret, har jeg anset det for rigtigt at tage skridt til at fjerne pensionsbidraget. Denne forenkling medfører ikke nogen udgiftsforøgelse for staten.

Spørgsmålet om tjenestemandspensionernes størrelse hører, som jeg allerede har nævnt, til de emner, der endnu behandles i tjenestemandskommissionen.

I problemstillingen omkring tjenestemændenes efterlønmæssige forhold indgår desuden som et centralt led spørgsmålet om en nyordning af forholdet mellem tjenestemandspension og pensionerne efter de sociale pensionslove. I forbindelse med gennemførelsen af lønnings- og pensionsloven af 1958 blev tjenestemændene inddraget under den folkepensionsordning, der indførtes i 1956. Tjenestemænd og tjenestemandspensionister fik herefter adgang til på linje med andre borgere at oppebære folkepensionens mindstebeløb, som de hidtil havde været afskåret fra at modtage, og tjenestemandspensionerne blev ved lovens nyordning afpasset under hensyntagen til denne pensionsadgang.

Siden da er der sket en betydelig udvikling på sociallovgivningens område. De reformer, der her er gennemført, omfatter bl. a. indførelse af fuld ikke-indkomstreguleret folkepension, der, efter at en overgangsordning har virket siden 1965, vil være gældende fuldt ud fra 1. april 1970, en væsentlig forbedring af den offentlige invalidepension samt etablering af en tilægspensionsordning for lønmodtagere.

Jeg forventer, når tjenestemandskommissionens indstilling i betænkningens 3. del foreligger, at kunne stille forslag om en form for samordning mellem tjenestemandspension og sociale pensioner, der vil gøre det muligt at skabe forudsætning for en videregående integration af ydelserne efter de sociale pensionslove, samtidig med forslag til udfyldning af de bestemmelser, der skal danne grundlaget for fastsættelsen af pensionsbeløb.

Jeg agter ligeledes senere at fremsætte forslag til de overgangsbestemmelser, der må indføres i pensionsloven.

Kommissionen har tilsluttet sig forslag om, at tjenestemænd i folkeskolen og folkekirken søges inddraget under samme lov som statens tjenestemænd. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at der som bilag til første delbetænkning er optaget udkast fra undervisningsministeriet og kirkeministeriet til særbestemmelser om tjenestemænd i folkeskolen og folkekirken i forbindelse med disse grupper inddragelse under loven om statens tjenestemænd.

For så vidt angår tjenestemænd under statens åndssvageforsorg og personale ansat på tjenestemandslignende vilkår inden for børne- og ungdomsforsorgen, vil jeg gerne fremhæve kommissionens understregning af, at det vil være rimeligt at åbne mulighed for, at disse personalegrupper opnår medindflydelse ved indgåelsen af generelle aftaler om løn- og andre ansættelsesvilkår. I det fremsatte lovforslag indgår en ophævelse af bestående lovmæssige hindringer for, at disse personalegrupper og andre tilsvarende grupper slutter sig sammen med statstjenestemandsgorganisationer. Herved vil der blive skabt forudsætninger for de nødvendige realitetsdrøftelser mellem organisationerne, og som resultat heraf vil der forhåbentlig kunne tilvejebringes en for parterne tilfredsstillende ordning.

Det ligger mig på sinde at understrege til sidst, at de fremsatte 2 lovforslag kun er dele af en helhed. Kommissionsarbejdet fortsætter med henblik på udarbejdelse af udkast til midlertidige bestemmelser vedrørende tjenestemandslønningernes fastsættelse ved reformens iværksættelse og til stillingernes indplacering i lønssystemet samt til fastlæggelsen af de fremtidige tjenestemandspensioner og samordningen med den sociale pensionslovgivning.

Når jeg i august 1968 foreslog kommissionen at afgive delbetænkninger, var det, fordi de spørgsmål, der behandles i de to første dele, er af så stort et omfang og så principiel en karakter, at det ville være ønskeligt, om folketinget havde bedst mulig tid til at overveje disse spørgsmål.

Jeg var klar over, at der kun ville blive tale om brudstykker af et mønster, og kommissionen har da også understreget, at der ved afgivelsen af delbetænkninger ikke er mulighed for en mere sammenfattende